

Investice do rozvoje nemocnice

Fakultní nemocnice Ostrava se v letošním roce chystá do svého dalšího rozvoje investovat 350 milionů korun. Vedle rekonstrukce operačních

sálů a budovy polikliniky bude ke klíčovým akcím patřit také modernizace dvou center, traumatologického a onkologického.

„Nemocnice je v současné době velice dobře vybavena přístrojově. Nyní je třeba investovat především do budov, jejichž stav je neutěšený,“ komentuje letošní investice ředitel Fakultní nemocnice Ostrava doc. MUDr. David Feltl, Ph.D., MBA. „Za klíčové považují zahájení rekonstrukce polikliniky, která je vstupní branou nemocnice. Objekt čeká zateplení a výměna oken, chystáme se také na modernizaci některých ambulancí.“

Pokračování na straně 3

Reakreditace laboratoří je v plném proudu

V rozpálených červencových dnech bylo v cytologické laboratoři Gynekologicko-porodnické kliniky FNO (CL GPK) externími posuzovateli Českého institutu pro akreditaci, o.p.s. (ČIA, o.p.s.), provedeno velmi náročné třídní reakreditační šetření. Přístup zaměstnanců CL GPK byl excelentní, prokázali perfektní připravenost a akceschopnost, s níž během reakreditačního šetření řešili požadavky posuzovatelů. Závěr šetření je vynikající!

Pokračování na straně 3

Skvělé zvládnutí krizové situace

Rád bych poděkoval všem, kteří se podíleli na péči o pacienty zraněné při vlakovém neštěstí ve Studénce. Odvedli jste fantastickou práci, na kterou můžete být pyšní. S radostí vám tlumočím slova uznání od předsedy vlády ČR, který přijel v den tragédie, ve středu 22. července, navštívit naši nemocnici.

Jste skvělí, jsem moc rád, že vás mám!

doc. MUDr. David Feltl, Ph.D., MBA,
ředitel Fakultní nemocnice Ostrava

Trochu chladu v horkých letních dnech přinášíme na vnitřní dvoustraně, kde s prof. MUDr. Pavlem Ševčíkem, CSc., přednostou Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny Fakultní nemocnice Ostrava, hovoříme nejen o jeho pobytu v Antarktidě.

AVON
PROTI RAKOVINĚ PRSU
POCHOD 2015 OSTRAVA

Více na straně 6

Seriál zaměřený na práci týmů konzultantek z řad zdravotních sester otevíráme na straně 7 rozhovorem s náměstkyní pro ošetrovatelskou péči, Bc. Márií Dobešovou, která kromě jiného říká: „Bez kvalitní mezioborové spolupráce by tak velké zdravotnické zařízení, jako je Fakultní nemocnice Ostrava, nemohlo správně fungovat. Vzhledem k rozsáhlosti areálu, počtu zaměstnanců i pacientů a širokému spektru oborů jsou pracovní skupiny ideálním komunikačním kanálem. Prostřednictvím těchto týmů se nám daří sledovat takřka v celé nemocnici různé faktory, vzdělávat personál, případně i přispívat ke kvalitní léčbě pacientů.“

CRYO 2015

Ve dnech 26. až 29. července se v ostravském Clarion Congress Hotelu uskutečnila mezinárodní

konference CRYO 2015 – 52th Annual Meeting for the Society for Cryobiology. Konference se konala pod záštitou hejtmána Moravskoslezského kraje Miroslava Nováka, rektora Ostravské univerzity prof. MUDr. Jana Laty, CSc., a ředitele Fakultní nemocnice Ostrava doc. MUDr. Davida Feltla, Ph.D., MBA. V neděli 26. července konferenci slavnostně zahájil náměstek hejtmána pro regionální rozvoj Martin Sikora. Akce se zúčastnilo 150 předních zahraničních odborníků nejen z Evropy, ale také z Asie, Ameriky a Austrálie. Hlavním cílem konference, která poskytla nejnovější celosvětové informace o vývoji ve všech aspektech základního i aplikovaného výzkumu, včetně možností zavedení do praxe, bylo soustředit nejnovější trendy vědecké, akademické a komerční sféry v oblasti kryobiologie a regenerativní medicíny, buněčné terapie a tkáňového inženýrství.

- red -

Spotřeba transfuzních přípravků v létě výrazně roste.

Více na straně 8

Kolektivní smlouva na roky 2015 až 2017 je uzavřena

S účinností od 17. července 2015 byla uzavřena kolektivní smlouva na roky 2015 až 2017. Stěžejní oblastí byl zejména mzdový vývoj, kde dojde k meziročnímu nárůstu průměrného platu o 3 procenta a současně k nárůstu platů v jednotlivých kategoriích pracovníků o 2,5 procenta za předpokladu, že nedojde k významným změnám v počtu a struktuře zaměstnanců. V letošním roce hodláme na základě mnoha vašich podnětů především navýšit počty pracovníků, abychom ulevili velkému pracovnímu nasazení většiny našich zaměstnanců. Finanční prostředky vyčleněné na osobní náklady investujeme skutečně do lidí, tak jako již v minulých letech, a to i nad rámec kolektivní smlouvy.

Podpisem kolektivní smlouvy se otevřela možnost čerpat finanční prostředky z FKSP. To znamená, že cena hlavního jídla se snížila o příspěvek z FKSP ve výši 3 koruny. Především však zaměstnanci mohou čerpat tzv. individuální příspěvek ve výši 4 400 korun, a to až do 16. prosince 2016. Prakticky to znamená, že celá nebo nevyčerpaná část příspěvku z FKSP bude zaměstnancům mimořádně převedena k čerpání do roku 2016, nejste tedy nuceni utratit za každou cenu peníze z FKSP už v letošním roce. Případné dotazy zodpoví paní Zdenka Restelová (kl. 2244) nebo paní Tereza Lyčková (kl. 3372).

- red -

Vysoká míra zodpovědnosti jednajících stran

Vážený pane řediteli, dovolte mi reagovat a upřesnit Vaše sdělení v Nemocničních E-listech, které se týká uzavření kolektivní smlouvy na roky 2015 až 2017.

Velmi jsem ocenila společné konstruktivní jednání k návrhu kolektivní smlouvy na roky 2015 až 2017 ve FN Ostrava, které se uskutečnilo dne 13. července 2015.

Dne 17. července jsem se však seznámila s Vaším sdělením zaměstnancům o uzavření KS a musím říci, že jsem byla nemile překvapena nepřímým útokem na naši odborovou organizaci.

OSZSP ČR dlouhodobě vyjednává na nejvyšší úrovni o nárůstu platů/mezd pro všechny zaměstnance ve zdravotnictví, většina odborových organizací s vedením svazu projednává záměry a možnosti pro vyjednávání. Každá nemocnice má způsob jednání a dohod mezi odbory a zaměstnavatelem. Odborová organizace FN Ostrava se na nás také obrátila s dotazem na vyjednávání o plattech. Ano, byla dohoda s vládou na zvýšení tarifů o 5 procent, ano, této částce odpovídá nárůst průměrného výdělku u každého zaměstnance zhruba o 2,5 až 3,5 procenta, ano jsou různé vlivy, které tento nárůst mohou u jednotlivých kategorií zaměstnanců i u jednotlivých zaměstnanců ovlivnit. Toto vše jsme probrali a dojednali i s ostatními odborovými organizacemi FN Ostrava. Se společným návrhem odborových organizací jsem Vás osobně seznámila. Společný návrh byl zaměstnavatelem upřesněn a odsouhlasen všemi odborovými organizacemi dne 13. července 2015.

Společně s paní předsedkyní Žitníkovou jsem naslouchala argumentům odborových organizací, a také naslouchala Vaším argumentům. Odborová organizace OSZSP FN Ostrava, vedená předsedou Jiřím Lorencem, posoudila všechna pro a proti, zodpovědně upozornila na jisté nesrovnalosti a KS podepsala.

Velmi oceňuji, že došlo v posledních dnech k urychlenému jednání a podepsání kolektivní smlouvy, a to s vysokou mírou zodpovědnosti jednajících stran.

Ing. Ivana Břeňková
místopředsedkyně Odborového svazu
zdravotnictví a sociální péče ČR

Počet členů odborových organizací ve FN Ostrava ke 30. 6. 2015

Základní organizace Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče FNO

■ Počet řádných členů ZO	927
■ Počet přidružených členů ZO	12
■ Celkem počet členů ZO	939
■ Počet členů Klubu důchodců	148

Místní lékařský odborový klub FNO

■ Počet členů	70
---------------	----

Profesní a odborová unie zdravotnických pracovníků při FNO

■ Počet členů	38
---------------	----

Kongresy a semináře

- **9. a 10. října** – Moravskoslezské dny pneumologie
- **12. října** – Operační léčba dětských zlomenin zevní osteosyntézou – výcvik na modelech
- **12. a 13. října** – Nasal and sinus surgery, lacrimal system surgery
- **15. a 16. října** – IV. kardiologické dny FNO – IX. kongres kardiologických sester
- **26. října** – Operační léčba dětských zlomenin nitroděřňovou osteosyntézou – výcvik na modelech
- **29. října** – Konzervativní léčba dětských zlomenin s praktickým nácvikem

Lékařská fakulta OU informuje

Ústav anatomie Lékařské fakulty Ostravské univerzity

Výuka anatomie představuje jeden z nejdůležitějších teoretických předmětů medicíny a vzhledem k velkému objemu dat a informací také jeden z předmětů vůbec nejobtížnějších. Ústav anatomie LF OU právě končí 5. rok své úspěšné činnosti, kterou začal 1. září 2010 pod vedením doc. MUDr. Františka Dorka, CSc., výukou studentů všeobecného lékařství. Současně probíhala i výuka anatomie celé řady nelékařských oborů bakalářského studia (všeobecná sestra, porodní asistentka, fyzioterapie, ergoterapie, zdravotní laborant aj.), jejichž absolventi se již postupně zařazují do praktického života. I když jsme mezi ostatními lékařskými fakultami mladé pracoviště, nabízíme výuku na vysoké úrovni v modernizovaných prostorách učeben i pitevního traktu vybavených kamerovým systémem, multimediální projekcí, počítačovým

softwarem. Praktická výuka anatomie probíhá v prostorách pitevního traktu na humánních preparátech získávaných postupně od našich dárců. Studenti všech oborů mají také možnost samostudia na sbírce umělohmotných anatomických modelů, které jsou stále, v souvislosti s finančními možnostmi, aktuálně doplňovány. Zdůrazňujeme také propojení teorie s praxí a máme již tradičně do každého semestru zařazenu spolupráci s klinikami Fakultní nemocnice Ostrava. Jde o formu přednášek a seminářů, ale také praktické uplatnění v kurzech chirurgického šití, ukázky traumatologických rekonstrukčních výkonů apod.

Kolektiv akademických pracovníků (Dorko, Výborná, Holibka, Tokarčík) se podílel také na tvorbě již čtyř učebních textů, které jsou pro naše studenty volně přístupné v elektronické podobě, a v této

činnosti stále pokračujeme.

Zapojení do vědecko-výzkumné činnosti je realizováno aktivní účastí na odborných konferencích a příspěvky do odborných časopisů, jako i organizováním Klinicko-morfologických dnů v Ostravě, které na LF OU v Ostravě poprvé zavedl a zorganizoval v roce 2011 doc. Dorko, za vysoké účasti odborníků morfologických oborů a klinických pracovišť.

Zásadní bilancování bude na řadě asi až po promoci prvních absolventů všeobecného směru lékařské fakulty, přesto máme již dnes dostatek informací – pozitivní zpětnou vazbu na dobrou práci našeho Ústavu anatomie.

MUDr. Eva Výborná, CSc.

Investice do rozvoje nemocnice

Pokračování ze strany 1

Další velkou investiční akcí jsou operační sály, které budou v následujících dvou letech postupně modernizovány. „Jde nám o to, aby splňovaly nároky na kvalitu i bezpečnost,“ zdůrazňuje docent Feltl a dodává, že velká pozornost bude věnována také modernizování traumatologického a onkologického centra. „Kromě toho se chceme zaměřit na modernizaci stravovacího provozu, instalováno bude PET/CT, které mnohem dál posune naše možnosti v oblasti diagnostiky. Konečně také zrekonstruujeme vstupní objekt na monobloku a zahájíme i rekonstrukci pavilonu TRN.“

Část zmíněných investic pokryjí státní a evropské dotace i finance ze švýcarských a norských fondů, část finančních prostředků budeme čerpat z rozpočtu nemocnice. „Umožňuje nám to fakt, že Fakultní nemocnice Ostrava dlouhodobě hospodář v černých číslech, takže je schopna investovat do svého dalšího rozvoje,“ podotýká ředitel FNO.

Docent David Feltl hovoří také o tom, že zdravá ekonomika ostravské fakultní nemocnice souvisí s několika faktory. „Máme vysokou produktivitu práce. Například množství ambulantních výkonů na jednoho lékaře máme nejvyšší ze všech fakult-

Doc. MUDr. David Feltl, Ph.D., MBA, na snímku z tiskové konference pořádané v souvislosti s pátým výročním pracovním setkáním v rámci projektu CyberKnif v Fakultní nemocnici Ostrava.

ních nemocnic v republice. Ostatně pracovitost patří k typickým rysům severní Moravy... Zaměstnanci jsou hodně vytížení, ale na druhé straně také velmi dobře zaplacení. V rámci zdravotnických zařízení mají jedny z nejvyšších platů v republice. A kromě toho jsme velmi skromní při spotřebě léků a materiálu,“ pokračuje ředitel a dodává, že promyšlené hospodaření už mají zaměstnanci nemocnice pod kůží a ekonomicky zodpovědný přístup považují za nezbytný. „S trochou nadsázky

lze říct, že u nás platí zákon o přebytečném rozpočtu i přes nepříznivé vnější faktory, k nimž se v letošním roce přidala také úhradová vyhláška,“ uzavírá docent Feltl s tím, že stabilní finanční situace Fakultní nemocnici Ostrava umožňuje dále expandovat a věnovat se rozvojovým programům, které nemocnici posouvají dál. „Patří k nim například rozvoj psychiatrie, což je obor, který má obrovský potenciál do budoucna. V souvislosti s celosvětovým trendem, který směřuje ke krátké intenzivní léčbě v rámci hospitalizace na psychiatrickém oddělení v blízkosti domova, chceme psychiatrickou péči rozšířit tak, aby odpovídala potřebám regionu. S tím souvisí i vybudování denního stacionáře, jenž psychiatrickým pacientům poskytne potřebnou intimitu i komfort. Zaměřit se chceme také na další rozvojový program, v němž spatřujeme velký potenciál. Jde o péči o matku a dítě. Chceme vytvořit co nejlepší podmínky k tomu, abychom novorozencům zajistili co nejlepší start do života. I proto připravujeme vybudování pavilonu pro matku a dítě, v němž by se veškerá péče o novorozence měla koncentrovat.“

Lenka Gulašiová

Reakreditace laboratoří je v plném proudu

Pokračování ze strany 1

Reakreditace byla zcela bez neshod i připomínek. Tím byl završen pečlivý přístup k přípravě celého procesu, včetně zvládnutí mnoha nových požadavků normy, jako je třeba management rizik a širší procesní pojetí. Všichni zaměstnanci laboratoře si zaslouží velké poděkování, obzvláště pak laborantka pověřená vedoucím lékařem CL GPK a současně manažerka kvality laboratoře Sylvie Ďurianová, která je klíčovou osobou při nastavování a udržování systému kvality v této laboratoři. Ta k průběhu reakreditace říká: „V laboratoři jsme již měli systém managementu kvality nastaven a řekla bych, že i dobře zaveden do provozu. Proto byl přechod na novou edici normy snazší. I přesto si však systém managementu kvality vyžádal výrazné změny, kdy bylo nutné příručku kvality přepracovat. Reálně to znamenalo stanovit nové indikátory kvality, které CL GPK bude sledovat a vyhodnocovat, zavést do provozu nové deníky a hlavně vše provést co nejefektivněji s minimalizací dalšího navyšování administrativy. Musím konstatovat, že všichni pracovníci CL GPK byli

tvůrčím týmem, který byl změnám pozitivně nakloněn a schopen je velmi rychle přijmout.“

V současnosti se FNO potýká především s velkým počtem rekonstrukcí, které dočasně velmi komplikují provoz a ztěžují všem práci jak v lůžkové, tak i ambulantní části nemocnice. Rekonstrukce se navíc dotýkají i některých laboratorních provozů a zvyšují tak stres v rámci přípravy k reakreditaci. V srpnu budou pokračovat reakreditace v laboratořích Ústavu patologie FNO a toxikologické laboratoři Ústavu soudního lékařství FNO. Nyní už však víme, že systém kvality máme nastaven zcela v souladu s požadavky ČSN EN ISO 15 189:2013, jak potvrdilo první reakreditační šetření podle nové edice normy v CL GPK. Navíc přechod na novou edici normy v laboratořích opět řešíme pouze vlastními silami a zkušenostmi, a nečerpáme prostředky FNO na externí konzultace. Nezbývá mi než velmi poděkovat všem zaměstnancům CL GPK za skvěle odvedenou práci, a přát stejný výsledek i dalším laboratořím.

Ing. Patrik Kapias
vedoucí oddělení řízení kvality

IT v naší nemocnici

Modernizace NIS půjde do produkčního provozu na podzim

Od minulého roku jsme vás i prostřednictvím Nemocničních listů informovali o průběhu projektu modernizace NIS. Na počátku listopadu přejdou připravované změny do provozu.

V rámci projektu modernizace NIS řešíme ve skutečnosti přechody dva:

- přechod ze stávající lékařské dokumentace na novou verzi konsolidované lékařské dokumentace
- změna se týká všech lékařů najednou
- přechod z CareCenter 2. generace / Clinicom na CareCenter 3. generace

■ změna se týká lékařů i sester, ale rollout (přechod) proběhne postupně.

Aby přechod proběhl hladce, je pro všechny lékaře a sestry pilotních pracovišť (tzn. Interní kliniky FNO, KARIM a ORL) na září a říjen připravena řada školení. Sestry ostatních nepilotních pracovišť budou školeny postupně v průběhu rolloutu CareCenter 3. generace během počátku roku 2016.

Kromě dvou úvodních školení v přednáškovém sále se budou školení konat v učebně vybavené počítači, kde bude možné si změny i vyzkou-

šet. Kapacita učebny je samozřejmě omezena, přihlášení na školení je možné elektronicky na intranetu:

- v menu zvolte Odkazy – Vzdělávání – IT školení
- případně zadejte přímo odkaz http://intra.fno.cz/SitePages/IT_skoleni.aspx.

Těšíme se na setkání s vámi.

Tomáš Gregor

O Antarktidě, setkání s keporkaky a úvahách o životě

Jedním z nemnoha Čechů, kteří navštívili všech sedm kontinentů, je prof. MUDr. Pavel Ševčík, CSc., přednosta Katedry mikrobiologie a imunologie. Jeho vědeckou sbírku světadílů zkompletoval začátkem roku 2011, kdy se jako člen expedice Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity zúčastnil prvního z mnoha rozhovorů.

Jak vlastně došlo k tomu, že jste se stal členem takové výpravy?

V druhé polovině roku 2010 Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity Brno oslovila lékařskou fakultu téže univerzity s tím, že tým, který se chystá vydat na stanici Johanna Gregora Mendela na ostrově Jamese Rosse v Antarktidě, potřebuje lékaře. Tenkrát byla tato stanice, která je majetkem Masarykovy univerzity, v provozu čtvrtým rokem, ale do té doby ji žádný lékař nenavštívil. Jakmile jsem se o takové možnosti dozvěděl, oslovil jsem své tři nadřízené, to znamená manželku, ředitele nemocnice a děkana lékařské fakulty, zda by bylo možné, abych byl dva a půl měsíce mimo

se na stanici chtěl zapojit do výzkumu. Šlo o kontinuitní měření tlaku při životě v zátěži v nezvyklém prostředí a pak o sledování mikrobiologického stavu stanice, které inspirovala moje manželka, profesní mikrobioložka. Porovnávali jsme situaci stanice z mikrobiologického hlediska, a to bezprostředně po příjezdu, tedy poté, co stanice byla deset měsíců zazimována, a pak ve chvíli, kdy jsme ji po dvou měsících opouštěli. Pozitivní je, že na můj výzkum v následujících letech navázali kolegové, kteří už nyní publikují konkrétní výsledky své práce.

A co samotná Antarktida? Jaký byl váš první dojem?

Úžasný. A začal už samotnou cestou. Mimořádně, když jsme 30. prosince 2010 jeli po dálnici z Brna do Prahy, bylo krásné mrazivé počasí a na Vysočině minus 15 stupňů. To paradoxně byla úplně nejnižší teplota během celé expedice, protože na naší stanici v Antarktidě bylo tepleji než u nás. Zázitkem byl i mezikontinentální let, zejména jeho jihoamerická část. Přelétat Andy, přistát na západ od Kordiller, to samo o sobě je fantastické. Najednou jste na Silvestra na letišti na jižní polokouli, přitom já jsem do té doby nikdy v Jižní Americe nebyl. Zázitkem byl i vnitrostátní let. Chile je v poledníkovém směru nesmírně dlouhý stát, letěli jsme čtyři hodiny, během nichž se výrazně měnila zeměpisná šířka. Dostávali jsme se čím dál víc na jih, do drsnějších krajů s podstatně chladnějším počasím.

Přistáli jsme v Patagonii na patě Jižní Ameriky, v Punta Arenas, což je chilský přístav na pobřeží Magalhãesova průlivu. Následovala plavba na chilském armádním ledoborci, což samo o sobě bylo pro suchozemce dalším obrovským zážitkem. Než se dostanete na rozbouřené moře, proplujete mezi ostrovy Ohňové země a před sebou máte tři dny plavby přes Drakeův průliv. Tady se setkává Pacifik s Atlantikem, je to druhé nejbouřlivější moře na světě. Tenkrát sice bylo v relativním klidu, nicméně část osazenstva raději kvůli nevolnosti zůstala ležet na kavalcích. Pak se asi po dvou nocích probudíte a cítíte, že vzduch je jiný. Existuje něco jako antarktická konvergence, což je složitý fyzikální jev, kdy se téměř skokově mění teplota vody a tím pádem i teplota ovzduší, barva moře a další parametry. A když se probudíte další ráno, plujete mezi dvěma antarktickými ostrovy, z nichž do moře padají ledovce, a vy cítíte, že jste úplně v jiném světě. To jsou první dojmy a ty pak už jenom graduji.

Jaký byl příjezd na stanici?

Ta je na břehu průlivu Prince Gustava mezi ostrovem James Ross a mezi antarktickým poloostrovem, takže loď mohla připlout až na dohled. Výsadek měl podobu několikahodinového vrtulníkového mostu, ledoborec totiž měl dva vrtulníky a svůj vlastní heliport. Nejdříve byli na ostrov vysazení lidé, pak materiál. A najednou zjistíte, že loď odplouvá a vy jste 15 tisíc kilometrů od domova, jako trosečníci na ostrově, kde nikdo jiný není. Pří-

padnou potřebnou pomoc může zkomplikovat počasí, protože jediný způsob, jak se dostat na pevninu, je v první fázi pomocí helikoptéry na vzdálenou argentinskou stanici na ostrově Seymour. Pro let však nemusí být několik týdnů příznivé podmínky. Člověk je tam s partou zhruba deseti dvanácti lidí, kteří si musí ve všem vystačit sami. Vzhledem k tomu, že jsem měl připraven zmíněný mikrobiologický program, měl jsem privilegium vstoupit do stanice jako první. Teprve poté, co jsem udělal stěry z řady míst, byli dovnitř vpuštěni ostatní.

Byly rozdíly mezi stěry při příchodu a odchodu ze stanice značné?

Rozdíl je logický, protože jsme do tohoto prostoru vnesli určitou mikrobiologickou zátěž nejen my lidé. Cizorodé mikroorganismy se sem dostaly i prostřednictvím zásob, které jsme přivezli z Chile. Stěry prokázaly, že prostředí, do kterého vstoupíme, kontaminujeme, byť jen v areálu stanice.

Jaké podmínky jste na stanici měli?

Život tam byl poměrně pohodlný. V interiéru bylo něco mezi 16 až 19 stupni, k dispozici jsme měli vše, co jsme potřebovali. Dokonce i elektrický sporák, protože stanice má alternativní zdroje elektřiny. Měl jsem samostatnou kajutu, která byla současně i ambulancí. Jediným nestandardním faktorem bylo naprosté odříznutí od okolního světa.

Snímek zachycuje profesora Ševčíka (vlevo) při naložení 24hodinového měření krevního tlaku na stanici J. G. Mendela.

pracoviště i domov. Když přikývli, tým polárníků jsem kontaktoval a nabídl jim jak svůj profesní, tak cestovatelský životopis.

Oba jsou přítom velmi zajímavé...

Chtěl jsem, aby věděli, že v cestování nejsem žádný nováček, ale že mám dostatek zkušeností. Do té doby jsem navštívil zhruba 49 zemí světa, kromě hor v Evropě jsem se vydal na ledovce v Kazachstánu a na Kavkaze a když se po roce 1989 otevřely hranice, podívali jsme se s manželkou opakovaně do Himálaje, dvakrát jsem byl v Karákóramu, druhém nejvyšším pohoří světa, vystoupil jsem na 7 500 metrů vysokou horu Muztagh Ata v čínské části Pamíru, nakrátko navštívil i Skalisté hory ve Spojných státech, opakovaně se vracel do skandinávských zemí a po celou dobu pilně navštěvoval Karpaty, od Beskyd přes Slovensko, Podkarpatskou Rus po řadu rumunských pohoří. A rozhodně nešlo o zájezdy s cestovními kancelářemi, ale o poměrně náročné výpravy na vlastní pěst, mnohdy v extrémních podmínkách. Náhoda chtěla i tomu, že jsem v době sestavování zmíněného polárního týmu měl v Brně přednášku o Pákistánu a o pohoří Karákóram, na níž jsem představitele antarktického výzkumu pozval. Přišel vedoucí výpravy, přírodovědec Miloš Barták, a bylo rozhodnuto. Do Antarktidy jsme odletěli na sklonku téhož roku.

To na přípravu mnoho času nebylo.

Ale i tak jsem stihl připravit jak bednu zdravotnického materiálu, tak dva menší projekty, jimiž jsem

Pohled na stanici J. G. Mendela od vnitrozemí ostrova, v popředí mumifikovaná mrtvola tuleně stará desítky let.

Dva a půl měsíce v izolaci, na opuštěném místě, jen v uzavřené skupině lidí. Co to s člověkem udělá?

Často jsem byl dotazován, zda náš tým skládající se z devíti mužů a dvou žen nezasáhla ponorková nemoc. Nezasáhla. Víte, já jsem před odjezdem přečetl pár knih o Antarktidě, mimo jiné i knížku významného lékařského etika, přednosty katedry Ústavu etiky na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy a současně kněze, Marka Váchy. Ten byl v Antarktidě dvakrát, na základně Eco Nelson na ostrově Nelson v Jižních Shetlandách. Ve své knížce napsal, a teď jen přibližně parafrázuji, že jedna žena na stanici je požehnáním, dvě jsou pro stanici peklem. To v žádném případě nemohu potvrdit, obě kolegyně, geoložky a navíc se zkušenostmi z výprav a terénních akcí ve značně odlehlých

Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny Fakultní nemocnice Ostrava. Svou pomyslnou cestovarsarkovky univerzity Brno vypravil do Antarktidy. Jak na něj zapůsobila a čím ho oslovila? O tom vypráví v následu-

prostředích, byly velkým přínosem. Celý tým byl velmi smtlený. Kromě toho je stanice poměrně rozsáhlá, každý měl dostatečné soukromí, navíc se jednotlivé skupiny od sebe často oddělovaly kvůli výjezdům do terénu. Po návratu jsme pak naopak byli rádi, že se zase vidíme, zazpívali jsme si a oslavili, že jsme všichni vše přežili v pořádku. Co se týče prožitků jednotlivých osob, nemůžu mluvit za ostatní, ale bylo zjevně vidět, že ti, kteří tam jsou opakovaně, se velice těší a vše, co dělají, činí s obrovským zájmem. Na mě fakt, že jsem se ocitl v úplně jiném prostředí, dolehl třítydenním pocitem větší únavy. Jinými slovy, potřeboval jsem dost dlouhou dobu na aklimatizaci. Nicméně pak už jsem se dostal do zaběhnutých kolejí místního života. Navíc bych řekl, že odstříhnutí od reality evropského žití hodně pomůže osobní psychohygienu. Měli jsme omezené možnosti v komunikaci s okolím, takže jsem sice věděl, co se děje v rodině, ale byl jsem značně separován od starostí v práci. Musím přiznat, že po návratu do Punta Arenas jsem neměl odvahu otevřít pracovní e-mail. A když jsem to doma udělal, zavalila mě lavina, kterou jsem se prokopával snad tři čtvrtě roku. Byl to krutý náraz, ale díky odstupu a nadhledu, který mi pobyt v Antarktidě dal, jsem jej zvládl bez většího pocitu stresu. V tom směru měla moje účast na výpravě ozdravný efekt už proto, že v souvislosti s mým povoláním i postavením vedoucího kliniky žiji v neustálém napětí. Ovšem musím přiznat, že nadhled, který jsem měl ještě půl roku po návratu, se postupně snižoval.

Jak civilizace po návratu na člověka působí?

Všechno je jiné, například zvukové vjemy nebo barvy. Krajina Antarktidy je zcela neobvyklá a navíc barevně stylizovaná, protože disponuje poněkud redukcovanou škálou barev, v níž je omezen zejména odstín zeleně. Musím říct, že pro vybudování české stanice se našim vědcům podařilo najít skutečně výjimečnou lokalitu, jednu z největších odledněných oblastí v Antarktidě, která je jinak z 99,9 procenta povrchu pokryta ledem. Přesto na ostrově nejsou vyšší rostliny, jen na některých vlhkých a slunečných místech na severnějších svazích občas najdete úzké pásy mechu a různé zbarvených lišejníků. Když jsme pak při návratu přistáli v Ohňové zemi, zahltila nás zeleň stromů, starých původních notofágových pralesů. A také si v civilizaci znovu uvědomíte, že se musíte pokaždé ohlédnout, když přecházíte přes ulici, novinkou jsou technické zvuky, z nichž nejvýraznější je automobilový provoz. Ty vnímáte jinak, než zvuky větru či o sebe narážících ledových ker, které jsem denně slyšoval na James Ross Islandu.

To musely být dost neobvyklé sluchové vjemy.

Bylo jich víc... Jednou jsem si dopřál zážitek vyspat se v Antarktidě pod širákem. Požádal jsem vedoucího výpravy o dovolení, protože není možné ani rozumné odejít jen tak, upřesnil jsem, kde budu, a prostě jsem vypadl ven. Udělal jsem to v době, kdy jsem věděl, že v noci bude dobré počasí, lehce nad nulou, prostě letní antarktická noc. Byl jsem několik set metrů od pobřeží a z moře jsem velmi intenzivně slyšel hlasy velkých savců,

kteří jsem nedokázal upřesnit. Jindy jsem pomáhal meteorologům s instalací malé meteorostanice do terénu a cestou jsem na břehu zahlédl vyplavenou malou krevetku, která je součástí krilu, jímž se živí velryby. A tak jsme začali věřit, že snad kytovci přece jen poplují kolem, což se zanedlouho potvrdilo. Když jsem se vracel na stanici, z velké dálky jsem z průlivu uslyšel zvláštní hlasy a dalekohledem spatřil tři různě rozmístěné skupiny velryb několik kilometrů od pobřeží. Zvuky, které kepokakové vydávali, připomínaly muzikální zvuky, troubení mašin na posunovacím nádraží. Když jsem se pak vrátil na stanici a o svém zážitku vyprávěl ostatním, říkali, že jsem měl obrovské štěstí, že něco takového se nepoštěstilo ani kolegům, kteří byli v Antarktidě už poněkolidkrát. V souvislosti s tím bych opět zmínil Marka Váchu, který ve své knize mimo jiné hovoří o tom, že pro člověka, jenž nemá dostatečně strukturovaný vnitřní život, představuje Antarktida prostředí bez podnětů. Ještě odtamtud jsem mu napsal, že s ním nemohu souhlasit ani v otázce týkající se přítomnosti žen na stanici, ani v otázce podnětů, jimiž tento světadíl člověka oslovuje. Naopak jsem přesvědčen o tom, že podnětů, a často velmi neobvyklých, je tady mnoho.

Bylo to jediné setkání s velrybami?

Zdáleka ne. Jedním z nejsilnějších zážitků, které jsem si z pobytu v Antarktidě odnesl, bylo doslova osobní setkání se dvěma kepokakami. Pluli jsme na polské jachtě Selma, která nás na dva dny navštívila, po moři a najednou jsme spatřili jejich hřbetní ploutve. Všiml si toho kormidelník a vypnul motory. Když loď ztichla, kepokakové, což jsou velmi hraví tvorové, připluli blíž a asi dvacet minut kolem nás dováděli. Když si předstávíte, že loď bylo dlouhá asi 21 metrů a každý z těch obrů měl zhruba 15 metrů, není co dodat. Snad jen to, že jsme je pozorovali ze zhruba dvoumetrové vzdálenosti. Naštěstí si nehráli s lodí, ale kolem ní a pak v kľidu odpluli jinam. Musím přiznat, že to byl nejen optický, ale také čichový zážitek. Jak je známo, velryba při výdechu vypouští gejzíry vody. V tu chvíli si člověk uvědomí, že si tento tvor nečistí zuby, protože výdech je velice, velice páchnoucí.

Určitě nešlo o jediné setkání s místní faunou.

Těch možností bylo samozřejmě víc. Člověk si díky těmto setkáním uvědomí, jak krutým podnikáním je místní fauna vystavena a jak dobře se s nimi dokáže srovnávat. Bohužel jsme se nepotkávali jen se životem, ale i se smrtí, která je nedílnou součástí tohoto syrového prostředí. Viděl jsem tam například poměrně dost mumifikovaných mrtvol tuleňů, a to překvapivě hluboko ve vnitrozemí. Není úplně jasné, proč tomu tak je, proč umírají tak daleko od pobřeží. Jako by chtěli umřít co nejdál od moře nebo se prostě jen chtěli přemístit po souši z jedné zátoky ostrova do jiné, ale tu cestu nezvládli. Nevím. Některé mumie tam leží i desítky let, protože tam v podstatě nedochází k mikrobiálnímu rozkladu a tamní dravci se do těla

tuleně kvůli jeho silné kůži nemohou dostat. A tak tulení mumie má jen vyklovány oči, tělo je neporušené, jen postupně vysychá.

Takové okamžiky zřejmě vedou i k úvahám o otázkách života a smrti...

V tom prostředí se zásadními otázkami zabíráte mnohem častěji než v civilizaci. Člověk v povědomí nese, že je tam s poměrně malou skupinou lidí, kterým se něco může stát. Riziko traumatu tam rozhodně není nulové, přitom v zádech nemáte žádné nemocniční zařízení ani jistotu okamžitého transportu. Ale toto vědomí si s sebou nese každý účastník výpravy, takže všichni jsou maximálně opatrní, dodržují veškerá pravidla a dávají si velký pozor, co a jak dělají. To se týká i zdánlivých maličkostí, jako je nastupování do člunu. Co když spadnete do vody, prochladnete, přijdou komplikace?

Slavná polská plachetnice Selma kotví u břehů Antarktického poloostrova.

Pane profesore, kromě povinností, o nichž jste se už zmiňoval, jste se na stanici věnoval i práci na knize. Můžete o ní říct pár slov?

Jde o projekt, který v té době už běžel, a který jsme dokončili až ve druhé polovině roku 2014. Byl totiž podstatně náročnější, než jsem si na začátku představoval. A to i přesto, že navazoval na předchozí vydání mé knihy s názvem Intenzivní medicína, která vyšla v letech 2000 a 2003. Nyní jsem však publikaci pojal jako celostátní projekt, do kterého se zapojili autoři ze všech lékařských fakult, všech fakultních nemocnic a některých dalších nemocnic v České republice. V konečném součtu jde o 159 spoluautorů, kniha je trojnásobně objemnější než ta předchozí. Proto jsem už tenkrát zvažoval, zda odjet, nebo ne. Nakonec jsem v Antarktidě první příspěvky svých kolegů redigoval. Ale proto, že se práce na knize kvůli množství příspěvků natáhla, nemohl jsem se zúčastnit další výpravy, na kterou jsem byl pozván. Byl jsem malinko smutný, ale bylo třeba vše dovést do konce.

Takže druhá návštěva Antarktidy je v danou chvíli v kategorii vašich cestovatelských snů?

Přiznám se, že bych se tam rád ještě jednou vrátil, ale uvědomuji si, že toto přání je vázáno na celý komplex věcí, to znamená na rodinu, práci, vlastní kondici. Ale byl bych rád, kdyby se mi to podařilo.

Lenka Gulašiová

Foto: archiv prof. MUDr. Pavla Ševčíka, CSc.

Kurz alternativní a augmentativní komunikace

Díky výrazné finanční podpoře z Norských fondů se ve dnech 13. až 17. července ve FNO konal kurz alternativní a augmentativní komunikace (AAK), který byl veden zahraničními lektorkami z Izraele. Logopedka Dr. Judy Wine a ergoterapeutka Vardit Kindler jsou světově uznávanými odbornicemi AAK s dlouholetými zkušenostmi.

Komunikace je pro člověka nástrojem spojení se světem. AAK zahrnuje všechny formy dorozumívání, které doplňují nebo nahrazují řeč, ať už přechodně, nebo trvale. AAK užívá cílené pohledy očí, gesta, znaky, předměty, fotografie, obrázky, symboly, piktoqramy a psaná slova, komunikační tabulky, technické pomůcky s hlasovým výstupem a počítače.

Cílem kurzu, který představil aktuální modely, nástroje a strategie AAK, byl rozvoj znalostí směřujících ke zlepšení komunikačních strategií pacientů s poruchami funkce řeči. Velmi přínosná byla praktická cvičení i společná diskuse účastníků nad komunikačními strategiemi u konkrétních pacientů.

Zárukou úspěšné komunikace s člověkem, který nezískal nebo z nejrůznějších důvodů ztratil možnost efektivně komunikovat, je především

kvalitní spolupráce všech členů multidiscipinálního týmu, který o takového člověka pečuje. AAK zahrnuje všechny formy komunikace, které mohou být použity k vyjádření myšlenek, potřeb, chtění a představ. Důležité je začít s podporou rozvoje komunikace včas. Rodiče či nejbližší svým dětem často rozumí i beze slov, jde však o to, aby jim v budoucnu porozuměli i jiní lidé, aby děti měly šanci projevit vlastní názor a mohly zasahovat do dění kolem sebe. S postupným vývojem dítě vždy volí neefektivnější způsob komunikace – může od AAK ustupovat a uplatňovat získané verbální dovednosti. AAK umožní dítěti lepší interaktivní zapojení k ovlivnění situace kolem něj.

U dospělých pacientů na akutních lůžkách znamená včasné zařazení AAK výrazný přínos pro komfort, uklidnění pacienta. Prostředky AAK jsou

v takových případech jediným možným způsobem, jak s pacienty, u kterých je verbální komunikace narušena například tracheostomií, komunikovat, jak zjistit, co je trápí, bolí, co je zajímavá.

Součástí programu kurzu nebylo jen seznámení se s možnostmi a vhodností postupu při zavádění AAK do praxe, ale také způsob myšlení a celý koncept pojetí potřeby komunikace. Pro práci s pacienty a klienty FNO zkušenosti z tohoto kurzu nesou další rozšíření pohledu na kvalitu života osob se zdravotním omezením. Možnost kvalitní a efektivní komunikace a nalezení nevhodnějšího způsobu přechodně či dlouhodobě se rozvíjející komunikace by měly být považovány za jeden z cílů kvalitní péče.

Hana Šámalová,
Mgr. Iva Chwalková

Jedeme v tom všichni

Ve dnech 28. července až 1. srpna se konal již 3. ročník cyklistického závodu Opel Handy Cyklo Maraton. V jednatřiceti smíšených týmech o 4 až 8 účastníků jedoucích napříč Českou a Slovenskou republikou se střídali muži i ženy bez zdravotního postižení, podmínkou však byla účast alespoň jednoho cyklisty s handicapem.

Cílem byla pražská Ladronka. Závod na 2 222 km během 111 hodin se jel dnem i nocí, účastníci museli projet 24 průjezdními body se třemi časovkami.

Dvanáctým průjezdním bodem byla FN Ostrava, kam 29. července týmy přijížděly již v brzkých ranních hodinách. Kromě potvrzení o účasti je zde čekalo i malé občerstvení, které zajistila spinální jednotka Neurochirurgické kliniky FNO.

Zdravotní sestřičky v čele se staniční sestrou An-

nou Macíkovou si za zajištění zdárného průběhu závodu zaslouží velkou pochvalu. A rovněž děkujeme členům ostravy pana Jalůvky za vstřícnou spolupráci při průjezdu FNO.

Květuše Lyčková
vrchní sestra Neurochirurgické kliniky FNO

Poděkování

Následující slova, která směřovala na adresu Mgr. Radima Němce z oddělení psychiatrického, souvisejí s vlakovým neštěstím ve Studénce:

Dovolte, abych Vám ze srdce poděkovala za přístup, který jste mi i mojí mamince poskytli přese před týdnem, kdy se doktoři, a vlastně všichni kolem, snažili zachránit mého tatínka, Pavla Ruckého. Bohužel se to nepovedlo a tatínek nám odešel, ale Vám všem patří náš obrovský DÍK. Prosim, vyřídte poděkování i sestřičce, jež s námi trávila čas, také všem doktorům, sestřám i bratrům z urgentního příjmu a z ARA, kde pak tatínek pár hodin ležel, prostě všem, kteří pomáhali. Opravdu jste byli všichni skvělí a moc nám pomáhali.

Ještě jednou děkuji, i když tenhle boj jsme prohráli.

S úctou

Šárka Sekaninová

Fakultní nemocnice Ostrava se i tentokrát zapojí do Avon pochodu, který projde Ostravou-Porubou 5. září. Udělte se čas a podpořte s námi dobrou myšlenku!

Kvalitní koordinátorka dává do své práce i kus srdce

Bc. Mária Dobešová

Ostravská fakultní nemocnice svým postavením suverénně patří do čela nemocnic Moravskoslezského kraje i celé České republiky. Je moderní, pracuje v ní řada vysoce erudovaných lékařů a zdravotnických pracovníků. K vysoké kvalitě a především spokojenosti pacientů přispívá i fakt, že ve FNO je velmi dobře nastaven systém mezioborové spolupráce, od diagnostiky přes léčbu až k doléčovací péči. Součástí tohoto systému jsou i týmy konzultantek z řad zdravotních sester. A právě na téma těchto pracovních skupin jsme si povídali s náměstkyní ředitele pro ošetrovatelskou péči, Bc. Márií Dobešovou, která zdůrazňuje, že bez kvalitní mezioborové spolupráce by takto velká nemocnice nemohla správně fungovat.

Kolik pracovních týmů zdravotních sester nyní ve FNO působí?

Aktuálně jich nyní máme jedenáct a já věřím, že to stále není konečné číslo. Ošetrovatelství, stejně jako celá medicína, jde milovými kroky kupředu a my musíme neustále navazovat na moderní trendy, zavádět novinky a snažit se co nejvíce pacientům zpříjemnit jejich léčbu. To je také jeden z hlavních důvodů, proč týmy vznikají. Cílem těchto skupin je sledovat trendy a vzdělávat se v určitých oblastech a tyto zkušenosti dál implementovat do prostředí FNO, informovat spolupracovníky z různých klinik, komunikovat s nimi a pomáhat při řešení nejrůznějších situací. V současnosti ve FNO působí management léčby akutní bolesti, tým konzultantek hojení ran, tým pro manipulaci s imobilním pacientem, dále pro dětskou a dospělou edukační činnost v problematice stomií i týmy pro podporu práv pacientů, pro diabetiky a edukační činnost diabetiků a pro bazální stimulaci. Pracuje tu i tým sledující pády v nemocnici, pro vědu a výzkum a tým PEER a interventů a tým mentorů.

Jak takové týmy vznikají?

Vyzývá si je situace. Uvedu příklad, který sice zatím nevedl ke vzniku týmu a zřejmě ani touto cestou nepůjdeme, ale díky správně nastavené komunikaci v rámci nemocnice jsme otevřeli diskusi na téma, které zajímalo opravdu širokou skupinu lidí. Přišla za mnou kolegyně z neonatologie, která trpí celiakií, s tím, že má problém. Netušila jsem jaký, protože nemocnice samozřejmě poskytuje patřičnou stravu celiakům, a to i zaměstnancům. A tak jsme si povídaly a dostaly jsme se k tomu, že by bylo dobré informovat některé skupiny zaměstnanců, jak k celiakům přistupovat, že by bylo fajn zpestřit jídelníček a edukovat zaměstnance kuchyně, že jídlo pro celiaky nesmí přijít do styku s běžným jídelm ani prostřednictvím naběračky a další a další. Těch informací bylo najednou tolik, že jsme se během několika málo dnů rozhodly uspořádat seminář na toto téma, který se setkal s obrovským zájmem. Původně jsme plánovali akci pro maximální sto návštěvníků, nakonec jsme přistoupili na číslo 160, ale ostatní jsme už museli odmítnout. A co z toho vyplývá? Lidé prahnou po informacích z různých oblastí a vítají, když se mohou obrátit na tým lidí, který se určitou problematikou zabývá podrobněji a má nejnovější poznatky. Proto také v naší nemocnici tyto týmy vznikají.

Které skupiny zde působí nejdéle?

Je jich několik. Více než 15 let ve FNO působí například tým konzultantek hojení ran. Pamatuji si, že začátky nebyly vůbec jednoduché, ale postupně se podařilo dát dohromady erudované zdravotní sestry, díky nimž je tento tým jedním z nejkvalitnějších. Vzhledem k tomu, že všechny konzultantky se neustále v tomto oboru vzdělávají,

znají nejnovější způsoby hojení ran, umí si vybrat ze spousty materiálů ty kvalitní a cenově přijatelné a hlavně umí komunikovat se svým okolím, získaly postupně důvěru nejen svých spolupracovníků, ale i lékařů. V mnoha případech dosahují opravdu fantastických výsledků. Dokládá to i řada děkovných dopisů, které do nemocnice přicházejí od spokojených klientů. Úspěšný je ale i tým bazální stimulace, který začínal také před více než 15 lety. I v tomto případě máme velmi pozitivní zpětnou vazbu od pacientů, ale i lékařů. Stejně tomu je u ostatních týmů. Všechny totiž pracují opravdu s nadšením, a to se vrací v podobě skvělých výsledků. K těm déle fungujícím patří i tým pro diabetiky a edukační činnost. Ta je ve FNO opravdu na velmi vysoké úrovni, a to nejen pro diabetiky, ale i v rámci problematiky stomií. Tou se zabývá další tým, který postupně našel způsob a cesty, jak

Jsou mezi týmy i úplní nováčci?

Zhruba tři roky působí ve FNO tým PEER a interventů, a to pod patronací psychiatrického oddělení. Na jeho vzniku se totiž významně podílel zdejší primář MUDr. Šilhán a hlavně vrchní sestra Mgr. Radim Němec, který je koordinátorem týmu. Konzultanti v této skupině musejí být maximálně empatičtí, lidští a zároveň rozumět psychologii člověka. Jejich úkolem je totiž pomoci v prvních minutách po různých haváriích lidem, kteří jsou sice po zdravotní stránce relativně v pořádku, ale psychicky situaci nezvládají. Často jde především o rodinné příslušníky, kteří se dozvědí, že některý z členů rodiny je na tom zle. Tato služba se v naší nemocnici velmi osvědčila a tým se snaží stále rozšiřovat o další interventy a peery. Novinkou je i léčba akutní bolesti, jejíž tým vznikl teprve začátkem tohoto roku. Zatím jsou členy především zdravotní sestry z KARIM, které se na tuto léčbu specializují a docházejí na ostatní kliniky. Velmi dobře již byla navázána spolupráce například s ortopedií a částečně už i s neurochirurgií a gynekologií. Na začátku je spolupráce s chirurgií a ostatními operačními obory. Věřím, že stejně jako ostatními týmům se i tomuto podaří zapojit do léčby akutní bolesti postupně všechny kliniky a oddělení FNO. Již podle prvních ohlasů jsou pacienti s touto službou velmi spokojeni a je pro ně značným přínosem. A doslova v plenkách je tým pro vědu a výzkum, který svou činnost zahájil před prázdninami a měl by pomáhat našim zaměstnancům s publikační činností, s výzkumnými pracemi, přinášet nové poznatky a metodiky a podobně. Jsme velmi významná a velká nemocnice, máme spoustu odborníků v řadách lékařů, ale i zdravotních sester a je nutné se podílet o výsledky, kterých tady dosahujeme, a předávat zkušenosti dál.

Co je pro kvalitní pracovní tým nejdůležitější?

Koordinátorky musejí být vybírány velmi pečlivě na základě jejich aktivity, přístupu a zájmu o danou problematiku. Vždy říkám, že správná koordinátorka dává do této práce i kus svého srdce. A my máme to štěstí, že o takové pracovnice a pracovníky nemáme nouzi.

Lenka Hatlapatková

V danou chvíli působí ve FNO jedenáct pracovních týmů zdravotních sester.

těmto pacientům, kteří ztrácejí sebevědomí a strání se lidí, pomoci žít život, na který byli zvyklí před onemocněním. A v mnoha případech se to daří. K týmům, které svými zkušenostmi a informacemi pomáhají především zdravotním sestřím ve FNO, patří například tým manipulace s imobilním pacientem. Ten jsme sestavili zhruba před deseti lety a hlavní koordinátorkou je vedoucí fyzioterapeutka Bc. Věra Novotná, která má bohaté zkušenosti a dokáže je předávat dál. Sestry tak díky konzultantkám tohoto týmu získávají nejnovější informace a pomůcky pro práci s imobilními pacienty a alespoň částečně tak šetří vlastní zdraví. Zhruba stejnou dobu zde působí také tým pro pády ve FNO, jehož zástupkyní je Bc. Berková. Ta sleduje spoustu indikátorů a informuje zdravotní sestry na jednotlivých odděleních, aby věděly, jak správně edukovat pacienty, na co si dát pozor a jak maximálně zabezpečit oddělení proti pádům. Postupně se snaží rozšířit edukaci zaměřenou na prevenci pádu i do rodinného života těchto pacientů. Relativně dlouho u nás působí i tým mentorů, který vede PhDr. Zdeňka Šinágllová. V současné době máme přes 150 proškolených mentorů a neustále školíme další. Mentori pomáhají především Lékařské fakultě Ostravské univerzity, věnují se studentům, edukují je a předávají jim své zkušenosti. Spolupracujeme samozřejmě i se střední a vyšší odbornou zdravotnickou školou, žáci těchto škol však docházejí na praxi v doprovodu učitele.

Blahopřejeme

V srpnu slaví významné životní jubileum naši kolegové:

Bc. Yvona Křístková
Dana Telnarová
MUDr. Hana Ptoszková
Jitka Holá

Děkujeme za práci, kterou jste pro naši nemocnici vykonali, a do dalších let vám přeje radost a spokojenost v osobním životě.

Inzerce zdarma

- Slunný, velice pěkný, zrekonstruovaný družstevní byt 1+1 s vlastním vytápěním, o výměře 28 m² v O.-Zábřehu v ulici Gurtjevo. Byt se nachází v 1. p./4. p. cihlového domu, který je po revitalizaci, má plastová okna, nový vchod a fasádu. Byt je zařízen moderním nábytkem, v kuchyni mikrovlnná trouba, plynová deska, lednice, pračka. V obývacím pokoji je nábytek s postelí. Cena nájmu 4 300 Kč měsíčně bez služeb, vratná kauce 9 000 Kč. Klidná lokalita s občanskou vybaveností do 5 min. (pošta, MHD, škola, školka, obchody), s velice dobrou dostupností (dětská hřiště, hospůdky a centrum volného času). Parkování u domu. Byt je určený k dlouhodobému pronájmu, ihned připraven k bydlení. Telefonní kontakt: 725 223 208.
- Nabízím dlouhodobý pronájem zařízeného družstevního bytu 2+1 v ul. Komenského v bezprostřední blízkosti FNO. Pěkný, slunný byt, 56 m², 4. n.p./6. n.p., výtah, balkon, veškerá občanská vybavenost. Volný od září 2015. Kontakt: 739 521 581, gajka@seznam.cz.
- Pronajmou byt v Ostravě-Zábřehu, ul. Dolní, 2+1, ve druhém patře dvoupatrového cihlového domu, klidná lokalita, k nastěhování od ledna 2016. Měsíční pronájem 8 000 Kč včetně služeb. Tel.: 777 189 490.
- Nabízím k dlouhodobému pronájmu částečně zařízený, prostorný, slunný byt 2+1 po částečné rekonstrukci v Ostravě-Porubě, ul. Komenského. Byt se nachází ve 2. n.p./5. n.p. s výtahem. Veškerá občanská vybavenost v dosahu, areál FNO 300 m. Měsíční nájemné včetně záloh na služby a internet 8 000 Kč, kauce 16 000 Kč při podpisu smlouvy. K nastěhování od 1. 10. 2015, ev. dohodou. Kontakt: 734 288 176.
- Nabízím k prodeji stavební pozemek o rozloze 1 500 m² ve Studénce, část Butovice. Blíže informace na tel. 737 478 322.
- Nabízím k pronájmu byt 3+1 v Ostravě-Zábřehu, částečně zařízený, koupelna a WC po rekonstrukci. Pronájem 7 500 Kč + energie, tel.: 728 173 695, e-mail: katerina.heinzova@tiscali.cz.
- Pronajmou byt 1+1 v Ostravě-Porubě na Alšově nám. Byt je po rekonstrukci a je zařízen základním vybavením. V domě je provedena nová elektroinstalace, plastová okna. Kontakt: 723 250 879, e-mail: vpolcerova@volny.cz.

Galerie Ametyst

Milovník Beskyd

Od 7. září do 11. října si návštěvníci Galerie Ametyst budou moci prohlédnout – případně zakoupit – obrazy známého malíře Ing. Josefa Nejedlíka. Syn pekaře a rodák ze Skutče, který vystudoval několik vysokých škol, již léta žije ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde také tvoří. Není tedy divu, že v jeho tvorbě převažuje expresivní, ale i realistická krajinomalba zejména překrásných hor a řek v této části Beskyd. „Frýdlantská kotlina je široká, obklopená beskydskými velikány, jako je masiv s Tanečnicí, Kykulkou, Malchorem a nejvyšší horou Lysou s majestátní věží. Na jihu se tyčí obrovitý Smrk a západ Frýdlantu chrání Ondřejník s vrcholy Skalaka a Solárka. Jsou to nádherné předlohy k malování, proto je lidé na mých obrazech vidí nejčastěji,“ popisuje autor svá díla a dodává: „V posledních

letech jsem však objevil i krásu přímořských oblastí, modrobílých mořských vln, majáků, zapadajícího žhavého slunce nad vodní hladinou a tamější přírodu.“ I tato díla budou součástí prodejní výstavy Josefa Nejedlíka. Ten měl k malování blízko odjakživa, k tomu profesionálněmu se však dostal až po svatbě, kdy v letech 1965 až 1971 studoval v ateliéru svého tchána Adolfa Hajdučka a posléze pokračoval studiem v letech 1977 až 1998 v ateliéru Josefa Drhy. „Pokud milujete malování, je velmi důležité mít toho pravého učitele, který vám ukáže

to, co byste studoval i několik let, během několika dnů nebo týdnů. A já měl na učitele opravdu štěstí,“ dodává pan Nejedlík, člen Sdružení výtvarníků České republiky, který vystavuje již od roku 1973.

- hal -

Spotřeba transfuzních přípravků v létě výrazně roste

Letní měsíce doslova vybízejí ke sportu, lidé vyrážejí do hor, sjíždějí řeky, jezdí na kolech, koloběžkách, bruslích, koních nebo se věnují extrémním sportům. Je jedno, zda jde o profesionálního sportovce nebo člověka, který vyrazí na kole třeba jen jednou za čas, úrazy si nevybírají. Jako každý rok, i letos má počet úrazů od konce června stoupající charakter a ruku v ruce s nimi roste i spotřeba transfuzních přípravků. „Pro nás to znamená být v pohotovosti. Dostatek transfuzních přípravků musíme mít celoročně, ale v případech většího neštěstí nebo v období zvýšeného počtu úrazů musíme zásoby doplňovat o to rychleji. Nejdůležitější vždy je, abychom měli dostatek univerzální krevní skupiny nula minus, ale samozřejmě i další skupiny. Díky našim skvělým registrovaným dárčům jsme však plně soběstační a nemusíme shánět transfuzní přípravky po celé republice. A za to těmto úžasným, empatickým a vstřícným lidem, jejichž solidarita s nemocnými je doslova bez hra-

nic, patří obrovské poděkování. Jsme rádi, že takoví lidé mezi námi jsou a velmi si jich vážíme. Na druhé straně musím konstatovat, že máme skvělou spolupráci i s urgentním příjmem, jednotlivými operačními sály i pochůzkovou službou. Kdykoli se stane nějaká nenadálá situace, vše plyne a funguje tak, jak má,“ konstatuje Bc. Naděžda Kalužová, vedoucí marketingu Krevního centra FNO. To v současnosti eviduje 13 500 registrovaných dárčů, z toho zhruba 10 tisíc z nich je aktivních. „Ráda bych upozornila i na fakt, že mezi dárči máme také spoustu zaměstnanců nemocnice, kteří i bez dárcovství krve pomáhají nemocným prakticky denně. O to více jejich pomoc kvitujeme a děkujeme jim za ni,“ dodává Bc. Kalužová. Krevní centrum pravidelně zve své registrované dárce podle potřeby telefonicky, e-mailem nebo sms. Kromě této komunikace využívá již několik měsíců také facebook. „Prostřednictvím tohoto informačního kanálu se nám daří oslovovat lidi po celé republice a samozřejmě i za hranicemi. I přesto, že jsme se připojili teprve před nedávnem, naše příspěvky již nyní oslovují až dvacet tisíc čtenářů. Často se zde rozvine široká diskuse, mnohdy i vtipná. Dárči si odpovídají a radí mezi sebou a motivují se k dárcovství. A to považují za úžasně.“

- hal -

Cestovní agentura Posedlost s.r.o.

www.posedlost.cz

Domov sester – 14. p.

596 633 291, 774 784 094

JESLE/ŠKOLKA s Montessori hrou

- Ostrava-Poruba, areál Slunečnice
- Hlídnání dětí již od 1 roku
- Flexibilita v docházce i noční hlídání
- www.profichuva.com

TENTO ZPRAVODAJ TISKNE

Czech Print Center

CZECH PRINT CENTER a.s.
Provozovna Ostrava
Na Rovince 876
720 00 Ostrava-Hrabová
Tel.: 596 668 111
www.cpcenter.cz

Vydavatel: FN Ostrava • Tel. č.: 597 372 578 •
E-mail: redakce@fno.cz • Grafika a zlom: ASEITA
spol. s r. o. • Foto: Jiří Zerzoň, Jana Gojová, archiv
FNO • Redakce si vyhrazuje právo krátit a upravovat
dodané texty • Uzávěrka: Každý poslední pátek
v měsíci • Určeno pro vnitřní potřebu FN Ostrava